

Lutherse Gemeente te Zwolle

*Schrijven voor een klein thuisviermoment
Nu de kerk gesloten is vanwege het coronavirus*

*zondag 26 april 2020
Zondag “de barmhartigheden van de Heer”
ook genoemd: “Goede Herder- zondag”*

Zwolle, in de vreugdeweeken na Pasen 2020

Lieve mensen,

Nog steeds is de kerk gesloten – alhoewel ik deel kon nemen aan een kort moment op zondagmorgen 10 uur rond de Paaskaars die elke zondag op dat moment door Margo wordt ontstoken: Licht in de duisternis; Christus het licht der wereld. Eerste Paasdag zongen we samen lied 604:

“...wij zien het levenslicht,
nu Christus is verzezen!”

De Paaskaars die overal in de wereld onverwoestbaar haar licht straalt als een beloftevolle toekomst die geen duisternis er onder krijgt.

En precies dat is het waar het in het boek Exodus steeds weer om gaat.

Er wordt daar een volk geboren dat dwars door alles heen leeft met perspectief!

Zo trekt de kerk, wij door het leven – een volk op weg gezet - en maken dingen mee die wij nog niet kennen uit de mensen-geschiedenis : een weg met perspectief. Dat is het tegengif dat ons tegemoet komt uit de verhalen van TENACH.

Ik hoop van harte dat u in het lezen van EXODUS het nodige tegengif ontvangt om gaande te blijven.

Vrede en alle goeds,
Ries Nieuwkoop

Ps. mocht er iets zijn, waar we als kerk u mee van dienst kunnen zijn, dan bent u hartelijk welkom om met de predikant of met iemand van het bezoekwerk contact op te nemen. Ook als u gewoon graag even met iemand wilt spreken kunt u bellen met de predikant of met Marga Konings (0341 258969) of Marga Zwanenburg (06 20540302).

margojonker@kpnplanet.nl, 038 4525408 / 0613525202

En kijk ook op: www.elkz.nl Scroll dan naar beneden naar ‘Nieuwberichten’. Daarop worden opnames geplaatst die bij deze viering horen.

Klein thuisviermoment

op zondag de "Goede Herder". *Zie daarvoor ook: liedboek 190b*

- **Ontsteken van een kaars.**

- **Stilte**

- **Openingstekst**

"Die de morgen ontbood, en het licht hebt geroepen:
zegen ons ook met uw licht".

- **Psalm 23**

Ik wil van God als van mijn Herder spreken.
Onder zijn hoede zal mij niets ontbreken.
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,
fris is de bron die hij voor mij doet stromen.
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,
opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen.

Zelfs door een dal van diepe duisternissen
waar ik het licht der levenden moet missen,
vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde
met stok en staf, tot troost en tot geleide.
Onder het oog van hen die mij verraden
richt Gij mij toe het nachtmaal der genade.

Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw rede,
Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden.
Ja, zaligheid en liefde en welbehagen
Zullen mij volgen al mijn levensdagen.
Ik zal het welkom horen van mijn koning
En jaar aan jaar verblijven in zijn woning.

- **Kyrie gebed**

Heer God, op deze zondag van de Goed Herder
en van de barmhartigheid
Zouden wij willen zeggen:
als dat eens waar was
dat de strenge meesters
de dictatoriale regeerders
de machtige misleiders

van hun troon gestoten werden
en vervangen door goede herders. –
als dat eens waar was
dat de stroom van ongerechtigheid
ijskoud en onmenselijk geweld
werd ingedamd
en de barmhartigheid overal door brak
dan zou de kracht van Pasen zichtbaar worden

Leer ons overigens
dat wijzelf in de opstandingbeweging
de bedding zijn
de gemeente die geroepen is
de wereld te leren wat barmhartigheid is
en te laten zien
hoe een herder zijn schapen leidt
en waarheen we op weg zijn met elkaar

Uit: "meevieren in de Dom" ds. Hans van de Werf blz 132

- Lezing Exodus 17,1-7

Deze lezing is de voortgaande lezing, die wij ook in de zondagse vieringen zouden hebben gelezen. Ook In de (vreugde)weken na Pasen lezen we uit Exodus en volgen we het volk Israël in hun belevenissen op hun tocht door de woestijn op weg naar het land van belofte. Daarbij draait het in de hoofdstukken 15 – 17 om "testen".

- De Heer die het volk test (Hdfst 15,16)

Is er vertrouwen? Kunnen de bevrijde slaven een volk worden waarbij God kan wonen? Of vraagt dat eigenlijk te veel van mensen?

- Het volk dat de Heer test (Hdfst 17)

Nu zijn de rollen omgedraaid. Nu is het niet JHWH die het volk test met zijn gaven, maar nu test het volk JHWH op grond van de fundamentele menselijke vraag: Is God nu bij ons, ja of nee?

Een vraag die wij zeker deze dagen van crisistijd graag bij God op zijn bordje leggen: Is de Heer in ons midden of niet?! In de overweging meer daar over.

De lezing: Exodus 17,1-7

1De gehele gemeenschap van de kinderen van Israël brak op uit de Sin-Woestijn ze braken steeds weer op¹ op bevel van JHWH. Ze zetten hun legerkamp op in Refidim maar er was geen water om te drinken voor het volk.

2Het volk begon met Mozes te ruziën. Ze zeiden: Geef ons water zodat we te drinken hebben. Maar Mozes zei tegen hen: Wat hebben jullie met mij te ruziën! Wat dagen jullie JHWH uit!

3Toen het volk daar naar water smachtte morde het volk tegen Mozes en zei: Waarom eigenlijk heb je ons laten opgaan² uit Egypte? Om mij van dorst te laten sterven met mijn kinderen en mijn vee?³

4Toen schreeuwde Mozes [het uit] tot JHWH: Wat moet ik met dit volk doen? Nog even en ze stenigen me!

5Maar JHWH zei tot Mozes: Trek voor het volk uit en neem enigen van de oudsten van Israël met je mee. En je stok, waarmee je op de Nijl geslagen hebt, neem [die] in je hand en ga [op weg].

6Kijk, ik ga daar voor je op de rots bij de Horeb staan. Dan moet jij op de rots slaan en er zal water uit tevoorschijn komen zodat het volk te drinken heeft.

Zo deed Mozes voor de ogen van de oudsten van Israël.

7Hij gaf die plaats de naam Massa en Meriba – uitdaging en ruzie omdat de Israëlieten geruzied en JHWH uitgedaagd hadden door te zeggen: Is JHWH in ons midden of niet?

Liederen die ik passend bij de lezing vond en aan u doorgeef zijn

Lied 655 'Zing voor de Heer', 659 'Kondig het jubelend aan' en 806 'Zomaar te gaan'

- Gebeden

Goede Herder
Here God, Goede Herder,
Wij hebben een droom gehad
van het beloofde land.

Wij bidden U voor alle mensen die tekort komen
die uw kleuren niet kunnen zien
die uw muziek niet kunnen horen
die geen antwoord kunnen geven en niet kunnen zingen
die bedroefd zijn en vol zorgen
die getroffen zijn door het verwoestende virus
Dat zij geraakt worden door uw droom van vrede en geluk.

Goede Herder, wij bidden U
voor de mensen die honger hebben
voor wie het brood wel groeit, maar ze krijgen het niet.
voor wie de vruchten wel glanzen, maar ze proeven ze niet.
voor alle mensen
die geen deel hebben aan uw land van vrede en geluk.
Goede Herder zorg voor hen en geef hen vrede.

Goede Herder, wij bidden U
voor alle mensen om de goede vrede
om de vrede van uw land waar niemand tekort komt
waar je leven kunt en ruim ademen
Voor de zieken bidden wij
Wil hen helpen en zo mogelijk genezen.

Goede Herder, ontferm u over ons in de kerk
Maak ons vrij en blij om te zeggen:
God is groot, goed is het land. Lof zij de Heer dat wij leven,
door Jezus Christus onze Herder, die ons leerde bidden:
..ONZE VADER.....

- Zegenbede

Zegen ons behoed ons,
Doe lichten over ons uw aangezicht en wees ons genadig.
Zegen ons en behoed ons, doe lichten over ons uw aangezicht
En geef ons vrede.

Meditatie

Het is niet nodig u uit te leggen hoezeer de omstandigheden ons awh wurgen.
De bange vraag van ons allen is immers: hoe het boze zulk een enorme
omvang kan nemen dat het de hele wereld in haar greep heeft. Een vraag die
onoplosbaar is ook na Pasen.

Toch zou ik u willen uitnodigen om niet bij de angst te beginnen maar
omgekeerd te werk te gaan. We leven immers in de vreugdeweken na Pasen
en dat is niet niks! Het klonk op vele plaatsen en in vele toonaarden: "De Heer
is waarlijk opgestaan!" Een boodschap die wil klinken in de angstige wereld
van nu en nergens anders.

Zo heeft Israël de eeuwen door ook Exodus gelezen en laten wij ons ook in haar spoor maar weer eens bij de hand nemen door dat Uit-tocht verhaal. Vandaag hoofdstuk 17.

Daar komen mensen van Pasen af: het Schelfzee lied klinkt nog na, nog nat achter de oren en dan blijkt al heel snel dat de werkelijkheid waarin ze terecht zijn gekomen een weerbarstige is.. Daar sta je dan in je Paasbeste pak in het hete zand met de brandende zon. Maar al snel met het gevoel dat je de dood toch niet ontsnapt bent. Dat hoorden we al in hoofdstuk 15 (geen behoorlijk drinkwater - het water is bitter!) . En is het dan vreemd dat het volk gaat murmureren.

Dat klinkt als een refrein woord vanaf het begin op hun toch door de woestijn: ze murmureerden. Ook hier weer in hoofdstuk 17. Ik voel mee met het volk Israël in hun klacht. Ik ben daarin op hun hand. Want wat is er nu (weer!) aan de hand? Er is geen water. NB in de woestijn reizen zonder water! Is er iets erger voor te stellen onder die dagelijks brandende zon? En dan komt natuurlijk die bittere twijfel: zou die God wel vooroplopen. Lopen we niet achter eigen fantasie aan? Allemaal mooi bedacht als een pleister op de wonde?

En het is Mozes die het op zijn brood krijgt. Hij immers voerde de hele uittocht aan. Het volk begint met Mozes te ruziën: geef ons water! Mozes speelt de bal meteen door. Wat hebben jullie met mij te ruziën! Wat dagen jullie de Heer uit!

Maar het volk blijft haar gram op Mozes richten. Waarom heb je ons laten gaan uit Egypte om van dorst te laten sterven?

Dat is toch een redelijke vraag zou je toch zeggen. Zeker als je niet meer bent dan een lichaam in coma dat dagen achtereen gedraaid wordt en voor het leven wordt gevochten. Een angstbeeld dat soms heel dichtbij is. Wat hangt nog boven ons hoofd? Hoe zal het er straks gaan uitzien? Kunnen we elkaar weer ontmoeten en aanraken en omhelzen. Gaan we terugverlangen naar het verleden – geïdealiseerd? Zoals Israël terugverlangde naar de vleespotten van Egypte. Geïdealiseerd want gingen de jongens de Nijl niet in na de geboorte. En wat is ons verleden? 28000 doden per dag aan de honger! Per dag! 435.000 doden per jaar bij gebrek aan vaccins. Nee niet terug naar het

verleden! Maar wat dan wel? Nu onderweg in de woestijn. Waar moeten we nog doorheen en is God in ons midden? Waar dan?

Ik voel mee met Israël. Ze zijn me sympathiek in hun gemurmureerd. Ik voel wat voor hun gemurmureer. Is dit nu de God van de belofte, De Herder die leidt naar grazige weiden? Maar Mozes speelt de bal door aan God en zegt: Wat moet ik met dit volk doen? Straks stenigen ze mij nog. Ja, als het om toekomst gaat staan de dingen op scherp.

En dan komt het antwoord van God: weer wordt het Pasen. Opnieuw wordt de dood verslagen. Opnieuw weten we: het zijn in de vreugdeweken na Pasen. Middenin de woestijn komt het antwoord op de vraag: "Is de Heer nu in ons midden of niet"?. Ja, wis en waarachtig: hij is in ons midden.

Nogmaals: van belang is het daarom om ook nu en steeds weer de volgorde in het oog te houden. Niet vanuit de barre en bittere werkelijkheid naar Pasen denken en lezen maar vanuit de werkelijkheid van Pasen naar ons leven zien. Ze zijn bevrijdt uit het land van de duisternis, droogvoets door het water getrokken, de tocht naar het land van belofte is begonnen. Er is perspectief geboden. Dat gaat niet over de gemakkelijkste wegen. En let u er op: die Israëlieten lopen niet lukraak, ze trekken van pleisterplaats tot pleisterplaats op gezag van God zelf.

Daarbij is het goed te weten en het steeds weer tegen elkaar te zeggen en er bij voortduur van te zingen, dat het de Goede Herder is die ons begeleidt - naast ons loopt, meetrekt door de diepte heen.

Het is vandaag zondag "Goede Herder". Maar de Goede Herder is niet de man van de zoetige plaatjes, maar de man die naar psalm 23 er staat met stok en staf om de vijand te slaan en de geschiedenis van geweld en onenigheid ombuigt en verzoent. Kortom een nieuw begin maakt. Hij leidt niet langs mooie ANWB routes. Na Pasen rollen de rijpe vruchten niet van de bomen. Israël blijft in de barre woestijn en strijdt bij voortduur met God. En spreekt God aan op zijn Herderschap. Wetend dat het onmogelijk is dat Hij ons naar een verpletterende dood voert. Immers we leven na en vanuit Pasen. Daarom doorvechten, de overwinning is aan ons.

We leven met perspectief!!